20/01/2021

Όσιος Ευθύμιος ο Μέγας

/ Βίοι Αγίων

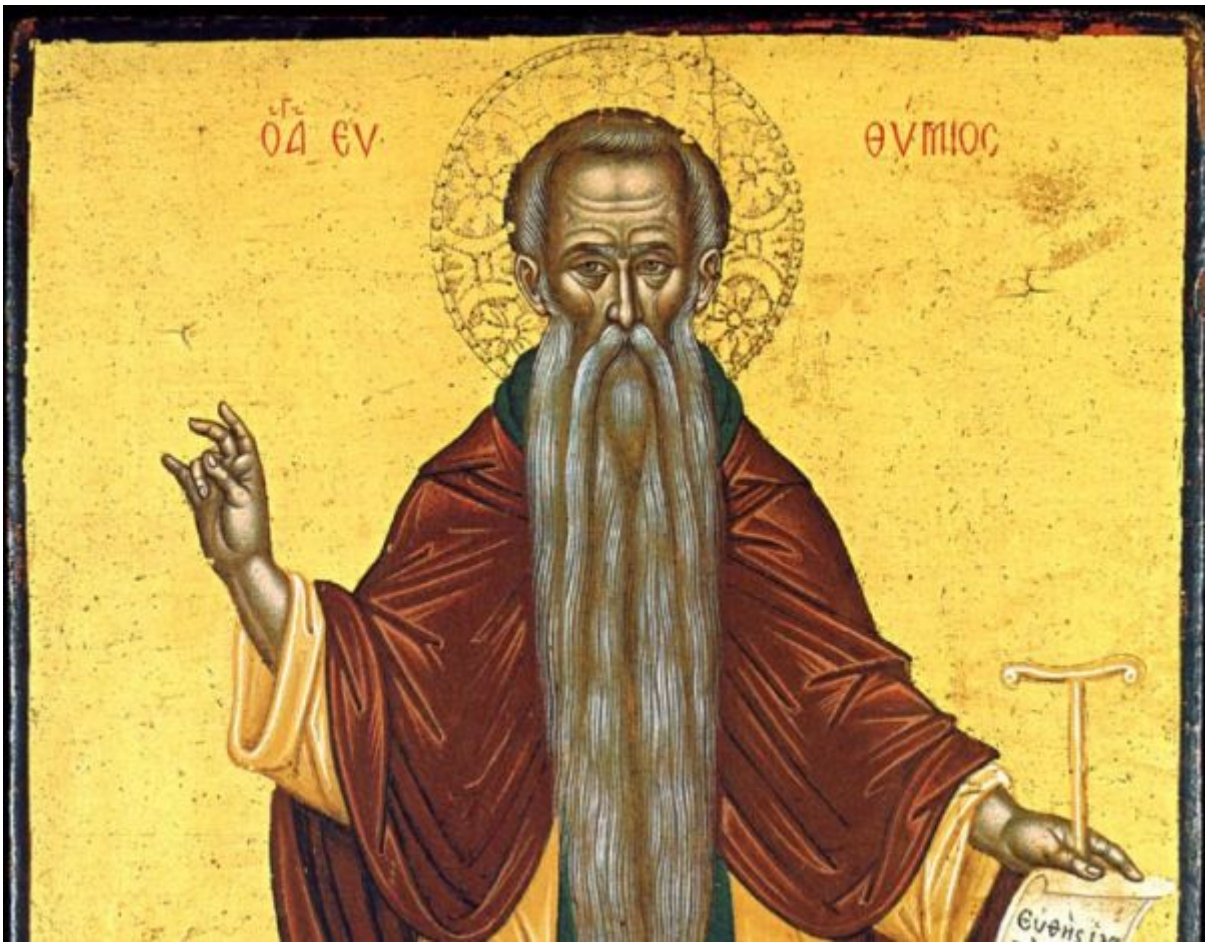

Ο Όσιος Ευθύμιος ο Μέγας τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 20 Ιανουαρίου.

Τὶ κοινὸν Εὐθύμιε σοὶ καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς Ἀγγέλους ἅπαιρε τοὺς ξένους βίου
Λῆξε βίου Εὐθύμιος εἰκάδι ἠϋγένειος.

Ο Όσιος Ευθύμιος ο Μέγας γεννήθηκε στη Μελιτηνή της Αρμενίας το έτος 377 μ.Χ. κατά τους χρόνους της βασιλείας του Γρατιανού (375 – 383 μ.Χ.). Οι γονείς του Παύλος και Διονυσία, ανήκαν σε επίσημη γενιά. Άτεκνοι όντες, αξιώθηκαν να αποκτήσουν παιδί, το οποίο αφιέρωσαν στη διακονία του Θεού στο οποίο και κατά θεία επιταγή έδωσαν το όνομα Ευθύμιος, αφού με την γέννησή του τους χάρισε την ευθυμία, τη χαρά και την αγαλλίαση.

Σε ηλικία μόλις τριών ετών ο Ευθύμιος έχασε τον πατέρα του. Τότε η χήρα μητέρα

του τον παρέδωσε στον ευλαβή Επίσκοπο της Μελιτηνής Ευτρώιο, ο οποίος, μαζί με τους αναγνώστες Ακάκιο και Συνόδιο που έγιναν αργότερα Επίσκοποι Μελιτηνής, τον εκπαίδευσε καλώς και, αφού τον κατέταξε στον ιερό κλήρο, τον τοποθέτησε έξαρχο των μοναστηρίων.

Από τη Μελιτηνή ο Όσιος μετέβη, περί το 406 μ.Χ., στα Ιεροσόλυμα και κλείσθηκε στο σπήλαιο του Αγίου Θεοκτίστου, όπου και ασκήτευε με αυστηρότητα και αναδείχθηκε μοναζόντων κανόνας και καύχημα. Τόσο δε πολύ πρόκοψε στην αρετή, ώστε πολλοί πίστεψαν στον Χριστό. Τα μεγάλα πνευματικά του χαρίσματα γρήγορα τον ανέδειξαν και η φήμη του ως Αγίου απλώθηκε παντού. Γύρω του συγκεντρώθηκαν πάμπολλοι μοναχοί, οι οποίοι τον εξέλεξαν ηγούμενό τους.

Ο Μέγας Ευθύμιος με την αγιότητα του βίου του συνετέλεσε στο να επιστρέψουν στην πατρώα ευσέβεια πολυάριθμοι αιρετικοί, όπως Μανιχαίοι, Νεστοριανοί και Ευτυχιανοί, που απέρριπταν τις αποφάσεις της Δ’ Οικουμενικής Συνόδου. Παντού, στην Αίγυπτο και τη Συρία, επικρατούσαν οι Μονοφυσίτες. Στην Παλαιστίνη όμως, χάρη στην παρουσία του Αγίου Ευθυμίου και των μαθητών του, επικράτησε η Ορθοδοξία. Και όταν ο Όσιος συνάντησε την βασίλισσα Ευδοκία (βλέπε 13 Αυγούστου), η οποία είχε περιπλακεί στα δίκτυα της αιρέσεως των Μονοφυσιτών, τόσο πειστικά και ακαταμάχητα μίλησε προς αυτήν, ώστε την απέδωκε στα ορθόδοξα δόγματα.

Ο Όσιος Ευθύμιος ο Μέγας είχε λάβει από τον Θεό το προορατικό χάρισμα και τη δύναμη της θαυματουργίας. Με ελάχιστα ψωμιά κατόρθωσε να χορτάσει τετρακόσιους ανθρώπους, που κάποτε την ίδια μέρα τον επισκέφθηκαν στο κελί του. Πολλές γυναίκες που ήταν στείρες, όπως και η δική του μητέρα, με τις προσευχές του Αγίου απέκτησαν παιδί και έζησαν την χαρά της τεκνογονίας. Και όπως ο Προφήτης Ηλίας, έτσι και αυτός προσευχήθηκε στον Θεό και άνοιξε τις πύλες του ουρανού και πότισε με πολύ βροχή τη διψασμένη γη, η οποία και αναζωογονήθηκε και έδωσε πλούσιους τους καρπούς της.

Ενώ κάποτε τελούσε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, οι πιστοί είδαν μία δέσμη φωτός που ξεκινούσε από τον ουρανό και κατερχόταν μέχρι τον Άγιο. Το ουράνιο αυτό φως, παρέμεινε μέχρι που τελείωσε η Θεία Λειτουργία και δήλωνε την εσωτερική καθαρότητα και λαμπρότητα του Αγίου. Επίσης, σημάδι της αγνότητας και της αγιότητάς του αποτελούσε και το γεγονός ότι ήταν σε θέση να γνωρίζει ποιος προσερχόταν να κοινωνήσει με καθαρή ή σπιλωμένη συνείδηση.

Ο Όσιος κοιμήθηκε με ειρήνη το έτος 473 μ.Χ., σε ηλικία 97 ετών, επί βασιλείας Λέοντος του Μεγάλου (βλέπε ίδια ημέρα).

Η Σύναξή του ετελείτο στη Μεγάλη Εκκλησία.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ἦχος δ’.
Εὐφραίνου ἔρημος ἡ σὺ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνήρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τήν ζωήν ἡμῶν.

Κοντάκιον
Ἦχος πλ. δ’. Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως.
Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαράν ἡ κτίσις εὕρατο· καί ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου Ὅσιε, τήν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καί ἀποκάθαρον ἁμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν, Ἀλληλούϊα.

Κάθισμα
Ἦχος δ’. Ἐπεφάνης σήμερον.
Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Ἕτερον Κάθισμα
Ἦχος πλ. α’. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατείᾳ τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας· καὶ θαυμάτων ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, Εὐθύμιε θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Ἕτερον Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ’. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον Μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου γευσάμενος Ὅσιε, Μοναζόντων ἐδείχθης, Διδάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς Πίστεως. Σημαιοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ’. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, ἐκπληρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν ἀείφωτον, τοῦ Νυμφίου σου ἔλευσιν, προσευχαῖς ἀγρύπνοις, ἐτήρησας, Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τούτου, εὐφραίνει μακάριε· ὅθεν ἐπαξίως τὴν τρυφὴν ἐκομίσω, τὴν ὄντως ἀείζωον, καὶ θαυμάτων ἐνέργειαν. Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,

τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος
Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ μαρτυρήσαντες.
Ἐκ ῥᾳθύμου καρδίας τὴν αἴνεσιν, πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαρρῶν ταῖς δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ ᾠδῇ ἐγχειρήσω, καὶ πᾶσιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν γέννησιν, καὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλλον τό, Ἀλληλούϊα.